

[Th. Mikkelsen.]

til udvalget om ved lovforslagets videre behandling at tage hensyn til de ulemper, forslaget bestemmer kunne medføre for eksporten fra Norge til Danmark af emaljerede sølvvarer. Handelsministeren oplyste under samrådet, at sådanne arbejder efter lovforslagets § 7, nr. 4, kunne undtages fra stemplingspligten. Udvalget mener derfor, at bestemmelsen i lovforslaget ikke kan volde særlige vanskeligheder for den norske eksport til Danmark af disse varer.

Forbundet af danske Urgrossister, Ur-magerlauget i København og Dansk Ur-mager og Optiker Centralforening har fremsat ønske om, at importerede ure i kasser af ædle metaller undtages fra stemplingspligten, efter at urene er tilpasset og monteret i kasserne, med det formål at undgå gene for urets kvalitet.

Foreningen af Leverandører til Bog-pirvarer og Kontorartikelbranchen har gennem Grosserer-Societetets Komité og Industrirådet rettet henvendelse til udvalget om, at fyldepenne og pencils af ædle metaller undtages fra stemplingspligten.

Hele udvalget foreslår, tiltrådt af handelsministeren, en ændring i § 7, hvorved man imødekommer disse ønsker fra de forskellige brancher om rimelige afsætningsvilkår uden at forringe lovens hensigt om kontrol med ædle metaller til forbrugernes gavn. Ændringen i § 7 omfatter også arbejder, der godtgøres at være fremstillet før denne lovs ikrafttræden.

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale ændringsforslagene til vedtagelse.

Anker Lau: Ved dette lovforslags første behandling sagde jeg, at det efter min opfattelse mere var en dækningslov end en kontrollov. Dette er for øvrigt i udvalget blevet bekræftet med al ønskelig tydelighed af den part i sagen, som den højtærede minister mente at være enig med.

Formanden: Jeg henstiller, at samtalerne i sidegangen føres mere sagte.

Anker Lau: Dette er i udvalget blevet bekræftet med al ønskelig tydelighed af den part i sagen, som den højtærede minister mente at være enig med. Den tilslut-

ning, som man påberåbte sig, viste sig jo at være temmelig luftig, og den forsvandt i virkeligheden, da Guldsmedefagets Fællesråd besøgte udvalget. Man medbragte en lang skrivelse, hvori man argumenterede for sit standpunkt og sluttede med at fastslå 3 ting — jeg vil gerne have lov til at citere her og en enkelt gang senere —:

„I. Guldsmedefaget har ikke taget initiativ til eller fremsat ønske om en ændring af den nuværende stemplingslov.

II. Guldsmedefaget er absolut modstander af en tvungen stemplingsordning.

III. Baggrunden for vor tiltrædelse af forslaget er handelsministeriets krav om, at statsguardejnen økonomisk skal hvile i sig selv, og at underskuddet skal dækkes af guldsmedefaget.“

Dette er jo en forklaring, som nok kan give anledning til overvejelse af, om det er så rigtigt, at en regering på denne måde forhandler sig til rette med erhvervet og så bagefter kommer med forslag til det høje ting, efter at erhvervet formentlig har givet tilslutning til visse kompromiser. Jeg tror, det vil være sundere for det parlamentariske liv, at regeringen fremsætter sine forslag her i tinget, og at erhvervene og andre parter i sagen så henvender sig i udvalget, hvori vi alle er repræsenteret, og her kan man så åbent sige sin uforgribelige mening. Ikke mindst erhvervslivet tror jeg ville være godt tjent med det.

Selve sagen er jo en lille sag. Den drejer sig om dækning af et underskud, der, efter at statsguardejnen funktioner nu er overført til statsprøveanstalten, er reduceret til ca. 45 000 kr. Til dette formål skal der efter lovforslaget medvirke et nævnt, der tillægges visse gode funktioner, hvis lovforslaget gennemføres, men som nok skal koste et beløb af omtrent samme størrelse som underskuddet, og så skal staten altså nu have ret til at gå ud og stemple så meget sølv og guld, tage så mange stikprøver, at det voksende underskud kan dækkes. Mig forekommer dette at være bagvendt. Vor nuværende frivillige ordning har virket fuldt tilfredsstillende for forbrugerne og erhvervet. Ingen har klaget, ingen er blevet bedraget, og forbrugerne har al mulig adgang til at udøve den kontrol, de ønsker, og endelig holder erhvervet selv — i egen